

Publicație editată de parohia TOMA COZMA,
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax 211 273, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu,
tel. 0742 044 844
Secretar redacție: Vasilica Onofrei,
tel. 0741 706 602,
e-mail: redactor_sef@yahoo.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru
susținerea acestei publicații, dar și pentru
activitățile culturale și filantropice ale parohiei,
primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000
0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank

**PROGRAMUL SLUJBELOR
RELIGIOASE
În această săptămână**

Săptămâna a cincea din Postul Mare, în
care intrăm de mâine, constituie o perioadă
deosebit de importantă a pregătirii spirituale
pentru a întâmpina pe Domnul la Intrarea în
Ierusalimul sufletului nostru. *Canonul cel mare* și
Acatistul Maicii Domnului, care se vor citi
miercuri și, respectiv, vineri seara în cadrul
slujbei Pavcerniței, conform programului de mai
jos, vor întregi conținutul de rugăciune și pocăință
al manifestării de cult ortodoxe. Nu întâmplător,
această săptămână cu o bogăție spirituală aparte
este străjuită de doi oameni cu o viață
duhovnicească deosebită. Duminica de astăzi este
patronată de Sfântul Ioan Scărarul, iar duminica
viitoare este dedicată Sfintei Maria Egipteanca.
**Să ne fie această săptămână, un prilej de zidire
duhovnicească, un prilej de cunoaștere
duhovnicească.**

◆ **Miercuri, 9.04. 2008, ora 17. 00:**

DENIE - Canonul cel Mare

◆ **Vineri, 11.04.2008, ora 17:00:**

DENIE - Acatistul Născătoarei de

Dumnezeu

◆ **Sâmbătă, 12.04.2008**

• 8.00 - Slujba utreniei
• 9.00 - Sfânta LITURGHIE
• 11.00 - POMENIREA PENTRU CEI
RĂPOSAȚI
Pomenirile pentru cei adormiți vor continua în
toate sâmbetele din Postul Mare, până la Sâmbăta
lui Lazăr.

**Pentru înscrierea pomelnicelelor pentru
morți, vă rugăm a vă adresa preotului, în afara
slujbelor, având în vedere programul
duhovnicesc și liturgic extrem de încărcat din
această perioadă. Vă stăm la dispoziție zilnic, la
oficiul parohial.**

**CHENAR LITURGIC AL
ACESTEI DUMINICI**

◆ **Preoți slujitori :**

◆ P.C. Preot Paroh Mihai
Mărgineanu
◆ Preot Il Iustinian Ionuț Răduc

◆ **Strană:**

◆ Diac. Ghinuță Scopos
◆ Adrian Gheorghiuță

◆ **Corul Parohial:**

◆ **Sopran:**
Cristina Grigoraș, Mirela
Palamariu, Otilia Pop
◆ **Alto:** Simona Casian, AnneMarie
Bisoc, Ramona Zaharia
◆ **Tenor:**
Radu Casian

◆ **Bass:**

Cătălin Pop, Victor Zaharia,
Adrian Gheorghiuță, D

◆ **Paraclisier:**

Consilier Neculai Cimpoi

◆ **Asistenți liturgici:**

Epitrop Vasile Crivoi
Alexandru Stratulat,
Thomas-Robert Lorencz,

◆ **Ipodiaconi:**

Alexandru Nazarie, Iulian
Bubuianu, Laurențiu Bubuianu,
Andrei Grigoraș, Radu Macsimov,
Teodor Macsimov, Robert
Postolache, Andrei Postavaru

◆ **Biblioteca parohială:**

Dumitrița Botezatu, Teodora Huncă

**PROGRAMUL DUHOVNICESC ÎN
POSTUL MARE**

PENTRU TAINA SPOVEDANIEI

◆ Miercurea, Joia și Vinerea:
8.00 - 11.00 și 18.00 - 20.00

◆ Sâmbăta: 17.00 - 20.00

- din considerente canonice temeinice și pentru a nu afecta
desfășurarea serviciului liturgic, **SÂMBĂTA, DUMINICA și
în SĂRBĂTORILE CU CRUCE ROȘIE preotul NU MAI
POATE SPOVEDI dimineața înainte de începerea Slujbei.**

**PENTRU PRIMIREA TAINEI SFINTEI
IMPARTĂȘANII**

*DUMINICA, în SĂRBĂTORILE CU CRUCE ROȘIE sau
SÂMBĂTA, la Sfânta Liturghie și nu în afara acesteia. Pentru
a beneficia cu adevărat de unirea cu Trupul și Sângele lui
Hristos, recomandăm primirea Sfințelor Taine în momentul
canonic orânduit de Sfinții Părinți, adică spre sfârșitul Sfintei
Liturghii și după convenita citire a rugăciunilor pentru
Impărtășanie.*

Pentru ca urcușul duhovnicesc al Postului Mare să fie ziditor
pentru toți, îndemnăm pe credincioșii noștri să-și poarte de grijă
de cele sufletești și să se spovedească în această perioadă, până la
Duminica Floriilor, Săptămâna Patimilor având un caracter cu
totul special, dedicat Jertfei Mântuitorului și nu problemelor
noastre personale.

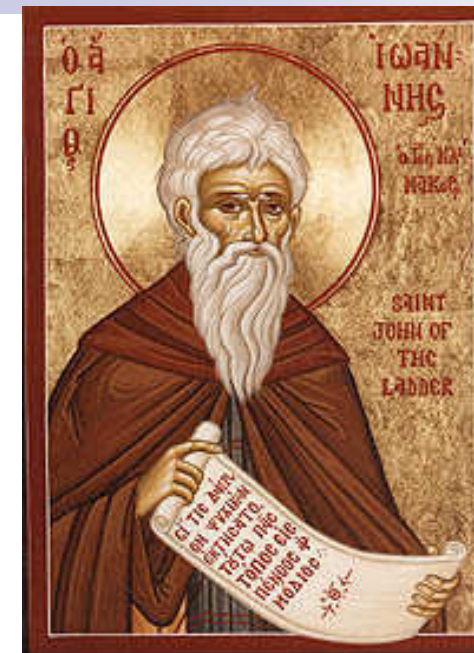
Pentru persoanele bolnave sau în vârstă, care nu pot veni la
Biserica, se pot face programări pentru împărtășanie la domiciliu,
la tel. 211 273 sau 0742 044 844

 Bioma Agro Ecology Co
Tratamente ecologice pentru agricultură,
protecția mediului, zootehnie, produse agroalimentare
www.bioma.ro Tel: 0332.10 10 69
bioma.ecology@gmail.com Mobil: 0746.66 00 90

 teko
totul pentru electricitate www.teko.ro

 neosim srl
www.neosim.ro

Duminica Sfântului Ioan Scărarul

Sfântul Ioan Scărarul a cărui duminică o
prăznuim astăzi

2% **Diracționati 2%
din impozitul pe
venitul dvs.
pentru lucrările
și activitățile pe
care le susține**

**PAROHIA
"TOMA COZMA"**

Datele noastre necesare pentru
Completarea Formularului 230 sunt:

• Numele Asociației : PAROHIA
"TOMA COZMA"

• CIF (Codul de Identificare Fiscală):
11198095

• Contul Organizației în format IBAN:
RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450

• **ATENȚIE:** La formularul 230 trebuie
anexat obligatoriu, în copie, formularul
210 — "Fișa fiscală", care se obține de
la angajator.

DETALII și INFORMAȚII:

• Oficiul Parohial, tel: 211 273

• Direct la Pangarul bisericii
Parohia "TOMA COZMA"
vă e un partener credibil !

Evangelia duminicii (Marcu IX, 17-32)

17. Și i-a răspuns Lui unul din mulțime: Învățătorule, am adus la Tine
pe fiul meu, care are duh mut.
18. Și oriunde-l apucă, îl aruncă la pământ și face spume la gură și
scrășnește din dinți și întepenește. Și am zis ucenicilor Tăi să-l alunge,
dar ei n-au putut.
19. Iar El, răspunzând lor, a zis: O, neam necredincios, până când voi fi
cu voi ? Până când vă voi răbda pe voi ? Aduceți-l la Mine.
20. Și l-au adus la El. Și văzându-L pe Iisus, duhul îndată a zguduit pe
copil, și, căzând la pământ, se zvârcolea spumegând.
21. Și l-a întrebat pe tatăl lui: Câtă vreme este de când i-a venit
aceasta ? Iar el a răspuns: din pruncie.
22. Și de multe ori l-a aruncat și în foc și în apă ca să-l piardă. Dar de
poți ceva, ajută-ne, fie-Ți milă de noi.
23. Iar Iisus i-a zis: De poți crede, toate sunt cu puțință celui ce crede.
24. Și îndată strigând tatăl copilului, a zis cu lacrimi: Cred, Doamne!
Ajută necredinței mele.
25. Iar Iisus, văzând că mulțimea dă năvală, a certat duhul cel necurat,
zicându-i: Duh mut și surd, Eu îți poruncesc: Ieși din el și să nu mai
intri în el!
26. Și răcnind și zguduindu-l cu putere, duhul a ieșit; iar copilul a
rămas ca mort, încât mulți ziceau că a și murit.
27. Dar Iisus, apucându-l de mână, l-a ridicat, și el s-a sculat în
picioare.
28. Iar după ce a intrat în casă, ucenicii Lui l-au întrebat, de o parte:
Pentru ce noi n-am putut să-l izgonim ?
29. El le-a zis: Acest neam de demoni cu nimic nu poate ieși, decât
numai cu rugăciune și cu post.
30. Și, ieșind ei de acolo, străbăteau Galileea, dar El nu voia să știe
cineva.
31. Căci învăța pe ucenicii Săi și le spunea că Fiul Omului se va da în
măinile oamenilor și-L vor ucide, iar după ce-l vor ucide, a treia zi va
învia.
32. Ei însă nu înțelegeau cuvântul și se temeau să-L întrebe.

**⇒PROGRAMUL SLUJBELOR RELIGIOASE din această
a cincea săptămână a Postului Mare, având un statut special**

**și
⇒PROGRAMUL DUHOVNICESC
în
POSTUL MARE
în pagina a 4-a**

Pentru ca urcușul duhovnicesc al Postului Mare să fie ziditor pentru toți,
îndemnăm pe credincioșii noștri să-și poarte de grijă de cele sufletești și să se
spovedească în această perioadă a Postului, până la Duminica Floriilor,
Săptămâna Patimilor având un caracter cu totul special, dedicat Jertfei
Mântuitorului și nu problemelor noastre personale.

Gând de duminică

Cred, Doamne, ajută necredinței mele!

Cu aceste cuvinte, un tată ajuns în pragul disperării din cauza fiului său, care suferea atât de cumplit, chinuit de diavoli, încerca să ceară Mântuitorului săvârșirea unui miracol; nu credea în miracole, dar aștepta un miracol. Într-adevăr dacă un părinte simte durere în suflet pentru nereușitele proprii vieți, cu mult mai mult suferă atunci când își vede copilul în stare de eșec sau de suferință. În această situație se afla omul din Evanghelia de astăzi; venise la Mântuitorul Hristos după ce încercase în multe părți, la mulți doctori și vrăci renumiți, și nu primise vindecare pentru fiul său. Mai mult, se adresase chiar ucenicilor Mântuitorului: „Și am zis ucenicilor Tăi să-l alunge, dar ei n-au putut... De poți ceva, ajută-ne, fie-ți milă de noi!” și Mântuitorul îi răspunde cu aceleași cuvinte: „De poți crede, toate sunt cu puțință celui credincios.”

Cercetând Evanghelia de astăzi, cu siguranță descoperim chipul strălucitor al credinței, al adevăratei credințe, al credinței mântuitoare. Și mai ales descoperim cu durere că nu întotdeauna noi, oamenii, punem în lucrare o astfel de credință. Omul din Evanghelia de astăzi a înțeles în doar o secundă că suferința fiului său era cauzată de puținătatea credinței tatălui. Exista o legătură între suferința cumplită a celui ce se zbătea în lanțuri, făcând spume la gură, și puținătatea credinței celui care-i plângea de milă mai mult decât toți. De aceea Mântuitorul Iisus Hristos cu doar un singur cuvânt, cu doar o singură propoziție, lucrează ca un chirurg desăvârșit și-i arată unde este răul, unde

este cauza suferinței pentru copilul său.

Nu-mi propun să vorbim despre credință, deși poate ar fi fost foarte indicat să dezvolt această temă. Am considerat însă necesar să meditam asupra unui alt lucru: faptul că omul acela ajuns la recunoașterea erorii sale. Ceea ce impresionează cu adevărat în această Evanghelie sunt cuvintele tatălui: „Cred, Doamne, ajută necredinței mele!” O exprimare în paradox așa zice. Dar acele cuvinte reflectă un lucru extraordinar, omul ajunsese la cunoaștere de sine, la recunoaștere de sine, și cred eu că înainte de a vorbi de virtuți cardinale, precum credința, nădejdea sau dragostea e necesar a vorbi despre cunoașterea, înțelegerea duhovnicească, adică cunoașterea de sine dintr-o altă perspectivă, cea a sufletului.

Cuvântul *duhovnicesc* sau *spiritual* de multe ori nu este înțeles și pătruns în sensurile sale profunde, pentru că se referă la o altă realitate: realitatea spirituală, care, deși se află în legătură cu lumea aceasta materială, perceptibilă simțurilor, rămâne mereu diferită. Percepția spirituală, duhovnicească a lucrurilor, a evenimentelor are o strălucire a sa aparte, care o diferențiază și o pune în valoare în conștiința omului și am putea-o defini drept *cunoaștere duhovnicească*. Atunci când te apropii de textul Scripturii, când încerci să citești în Scriptură și să extragi un înțeles pentru tine din ceea ce citești, vei descoperi că nu este tocmai simplu. Există mai multe modalități de interpretare și de înțelegere, de cunoaștere și de aprofundare a adevărilor de credință; se

vorbește despre o *interpretare literară* sau *literală*, care ne înfățișează realitățile istorice sale unor timpuri trecute. Există apoi o *interpretare alegorică*, prin care anumite exprimări poetice sau incifrate ale Scripturii capătă sens mai profund printr-o interconectare, printr-o legare între ele. Dar mai presus de o cunoaștere în sensul literar, sau în sensul interactiv al literar, este *interpretarea duhovnicească*, cunoașterea care presupune o abordare dintr-o cu totul altă perspectivă, perspectiva spirituală. Acest mod de a înțelege și cunoaște Scriptura este considerat de Sfinții Părinți ca fiind cel mai complet și mai aproape de adevăr.

Dar nu numai Scriptura trebuie abordată și interpretată din această perspectivă spirituală, totul trebuie interpretat așa, adevărata înțelegere și adevărata cunoaștere a lucrurilor vine doar din abordarea lor duhovnicească. Vedeți cât de mult ne simțim atrași de oamenii duhovnicești? Sunt foarte mulți creștini care sunt însetați de a vorbi cu un om duhovnicesc, pentru că adevărata înțelegere o dă Duhul de viață, de aceea Scriptura și învățătura Bisericii sunt literă de lege, dar mai presus de aceasta, sunt duh de viață. Suntem chemați să facem Scriptura vie. Acea carte pe care o ținem între cărți, trebuie să o transformăm în viață lucrătoare, pentru că Biblia suntem și noi într-o oarecare măsură, fiecare prin viața sa e o participare la ceea ce însemnează Biserica și învățătura Bisericii.

Pentru cel care nu se străduiește pentru o cunoaștere duhovnicească și o înțelegere duhovnicească, atât Scriptura, cât și învățătura Bisericii pot părea, fie anacronice, fie simpliste, fie incifrate sau cu anevoie de înțeles. Abordarea din perspectivă duhovnicească însă revelează cu adevărat sensul profund al Scripturii. Sigur, cunoașterea duhovnicească, ne-ar putea spune unii, rămâne un concept, pentru că cine este acela care să poată cunoaște lucrurile strict din perspectiva spirituală, din perspectiva sufletului, excluzând materia, excluzând trupul? Trebuie însă făcut un efort pentru că adevărata trăire este cea spirituală, și

trăirea spirituală aduce cu sine cunoașterea spirituală. Un om nu poate cunoaște duhovnicește dacă nu trăiește duhovnicește!

Fără o viață curată, fără evlavie și rugăciune, înțelegerea Scripturii e ca și cum ai măsura volumul cu metrul pătrat! Mai mult, într-o astfel de abordare putem chiar mânia pe Dumnezeu. Care a fost cauza potopului? Citim în cartea Facerii cap 5, chiar la începutul capitolului. *M-am hotărât să-i pierd pentru că au ajuns să fie numai trupuri*. Nu mai au nimic sufletesc în ei. Iată cum, cultivarea spiritului nu-i doar o chestiune de confort personal și de împăcare cu sine și cu lumea ci e responsabilitatea maximă. Întreaga învățătură a Mântuitorului Iisus Hristos se fundamentează pe realitatea sufletului: *Ce-i folosește omului să câștige toată lumea dacă și-a pierdut sufletul?* De aceea piatra fundamentală a credinței rămâne cunoașterea sufletului, sau măcar o cunoaștere din perspectiva sufletului a realităților. Și începutul unei astfel de cunoașteri ne aduce în față întotdeauna pocăința, și mai ales o astfel de cunoaștere e promovată prin suferință, pentru că altfel, fără suferință, nu înțelegem dimensiunea și valoarea sufletului nostru. Cum ne aflăm în suferință, începem să vorbim despre suflet, cum ne merg lucrurile bine, începem să vorbim despre plăceri, ambiții, orgolii, bunuri materiale, averi, unități de măsură pentru astfel de bunuri, evaluări în raport cu lumea care ne înconjoară, astfel încât în conștiința noastră se produce un „amalgam”, un amestec de informații, care ne strivesc orice gând bun. Cunoașterea din perspectiva sufletului, este cunoașterea prin pocăință, prin suferință. Sfântul Vasile cel Mare dădea un sfat unui ucenic al său, și-i spunea: *Atunci când simți pe conștiința ta păcate mari și foarte mari, supune-ți sufletul la chinuri. Chimuieste-l, că așa vei descoperi calea îndreptării, prin suferință.*

Pr. Mihai Mărgineanu

Postul și viața socială - o proiecție profetică

Ca mijloc de purificare interioară, postul creează premisele spirituale ale individului care înlesnesc capacitatea de a ne apropia în mod personal de Dumnezeu, de a percepe mai deslușit voia Lui. Dar, conform pasajului vechi testamentar din Cartea lui Isaia (58, 6-8) postul devine un fundament solid și pentru edificarea relațiilor interumane ce angrenează și armonizează mecanismele sociale. Din perspectiva profetului Isaia, individul are nevoie de post care să îl îndemne către o analiză interioară, să-și cerceteze viața și prioritățile și să-și dea seama ce reprezintă el în raport cu semenii din jurul său.

Chiar dacă asprimea postului le conferea o imagine oarecum dizgrațioasă, străină de traiul obișnuit prin neglijarea trupului sub aspect alimentar, vestimentar și comportamental, vechilor evrei li se atrăgea atenția de către profet că rigurozitatea cu sine însuși nu trebuie să aibă reflexii negative asupra semenilor. Dimpotrivă, cei care respectă exigența religioasă a postului, trebuie să fie mai buni, mai dreپți, mai altruști, mai umani: „nu te ascunde de cel de un neam cu tine”.

Postul devenea o punte de legătură între oameni chiar și în contextul atât de complex al sclaviei antice. Evreii proprietari de sclavi erau învățați că cei aflați în proprietatea lor nu sunt nici animale nici simple unelte prin care să-și sporească bogățiile, că și aceștia au fost creați, la fel ca și ei, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Prin post, omul credincios simțea, cel puțin pentru scurt timp, condițiile de viață ale celor săraci. Simțea ce înseamnă înfometarea, îl înțelegea mai bine pe copilul fără hrană și îmbrăcăminte sau pe străinul fără de adăpost și astfel, descoperirea bucuria de a putea face un bine semenului său.

Conform profetului Isaia, atunci când, concomitent cu osteneala postului, se întâmplă toate aceste lucruri, Dumnezeu se arată mulțumit de cel ce postește, revelând astfel care este postul plăcut Lui.

Dacă astfel de post cerea Dumnezeu în urmă cu circa 2700 ani în urmă, prin cartea proorocului Isaia, cu siguranță ceea ce aștepta Dumnezeu de la postul celor din vechime este valabil și astăzi. După felul în care credinciosul se raportează la cei defavorizați, ostracizați, proscriși, „paria societății”, poate fi primită sau nu postirea sa înaintea lui Dumnezeu. Dincolo de exigența actului religios, ni se revelă faptul că Dumnezeu poartă de grijă față de toți cei aflați în nevoie tocmai prin mâinile prin atitudinea și prin generozitatea celui care postește și, dorind mai mult să se apropie de El, va descoperi apropierea față de oameni.

Un post fără deschiderea totală a individului spre lume, spre semenii, fără o „socializare” corespunzătoare și fără străduința de a rezolva într-o cât de mică măsură problemele celorlalți, măcar atât cât îți stă în putere, înseamnă de fapt doar o osteneală în van, eventual o dietă care îți poate „ajusta” silueta și ameliora starea de sănătate fizică. Fii însă sigur că fără a pune în lucrare iubirea față de semenii, vei rămâne mereu departe de Dumnezeu care este dragoste. Astfel, chiar postind îți va fi cu anevoie să dovedești că ai trăit după voia Domnului.

Constantin Brînză

Eveniment

Vineri, 11 aprilie, ora 18.00 vă invităm la vernisajul unei deosebite de interesante expoziții de portrete, sub genericul *Portrete Inoculate*, ce va avea loc la Centrul Cultural Francez din Iași. Detalii despre ideea și tematica acestui eveniment ne-a oferit chiar autoarea acestor minunate portrete, Miruna-Ioana Nicolaev, prietenă și colaboratoare apropiată a parohiei noastre, cea care alături de celelalte colaboratoare, contribuie îndeosebi la ilustrarea grafică a revistei parohiale „Credința și fapta”:

„Imi place portretul. În liceu îi desenam pe James Hetfield, Kirk Hammet și Lars Ulrich, în facultate am pictat colegii de atelier, profesorul, familia, ajungând ca la licență să pictez, printre altele, 29 de foști colegi de serviciu.

La un moment dat s-a născut ideea de a picta vedete, persoane foarte importante și cunoscute. Treptat, mi-am șlefuit ideea, prima etapă fiind cea anterioară interviului pentru admiterea la master. Ideea avea să poarte numele „Persoane Foarte Importante, - valori autentice vs. produse media -”

Ezitam să încep să lucrez efectiv, pentru că aveam impresia că ar fi mai bine să creez o bază de criterii cu ajutorul cărora să aleg nume. Asta nu m-a făcut decât să stau pe loc, pentru că acestea, criteriile, nu aveau să se ascundă prin cărți, așa cum credeam.

Să pictez numai valori „grele”, incontestabile, ca: Eminescu, Noica, Enescu, Brâncuși, Nadia, etc., ar fi fost banal. Multe holuri de instituții sunt umplute cu portrete de acest gen, cu scriitorii, la care nu se uită nimeni,

portrete care nu mai spun nimic. Trebuia să le pun față în față cu personaje notorii, V.I.P.-uri, înțelese ca produse media.

Să pictez numai produse media, ar fi fost de asemenea, banal, există atâtea mijloace mass-media care le prezintă în fiecare zi, încât a ajuns să ni se pară că fac parte din viața noastră.

Așa avea să se nască marea tensiune care domină expoziția: antiteza între „valoare” și „pseudo-valoarea” percepută ca valoare din cauza „notorietății”. La acest moment, lucrurile aveau să devină provocatoare.

Top-ul TVR-ului, 100 Mari Români ilustrează foarte bine un rezultat în care confuzia – cauzată de lipsa oricărui criteriu de alegere, - și-a spus cuvântul; iar rezultatul este pe măsură, nefiind nici greșit, nici corect. Evident este faptul că cei care au votat, ori nu au luat în serios tema, ori într-adevăr nu mai fac diferența între ceea ce e considerat de departe valoare incontestabilă, și cei ce sunt niște impostori, niște produse media. Dintr-un sentiment normal, nehiperbolizat, de patriotism, m-am intrigat citind ordinea numelor din acest top. Ajunsesem să mă întreb ce au făcut unii pentru țara mea ca să fie numiți „mari români”. Nu mi-am răspuns nici azi...

Acum nu mă mai revoltă ca atunci pentru că simt că această expoziție este o formă de protest față de rezultatul „educației prin media”, un protest prin care m-am descărcat parțial. Mi-am vărsat veninul, revolta, neliniștea și disconfortul nu doar demascând anumiți impostori, ci prin însăși modul în care le-am pictat atitudinea, făcând haz de necaz, pamfleland, satirizând. Este evidentă atitudinea de a ironiza nume grele din categoria „produse media”, cum imi place să le denumesc. Mă refer mai ales la Andreea Marin, Gigi Becali, Laura Andreșan, Moni și Irinel Columbeanu. Am ales să introduc în „play-list” și nume care au devenit celebre prin hipermediatizarea lor la știri, având-o aici pe Elodia Dinescu și Romulus Mailat, unul devenit celebru prin dispariție, altul prin săvârșirea unei crime. Ei sunt dovada vie că nu trebuie să ai vreo calitate, sau să fii valoros în domeniu în care ai fost instruit pentru a ajunge faimos, recognoscibil, vedetă. Și aici, „meritul” aparține acestei efigii a timpului nostru pe care o considerăm „a Patra putere” în stat.”

